

The Rebbe

Sichos Nun Alef

כ"ו ניסן משחת אור ליום ד' פֿרשׂת שְׁמִינִי, כ"ו ניסן ה'תנש"א - בִּיחִידוֹת הַפְּלִיט לְהַאֲרִיחַ שְׁיָהִיו

From the talk of *Or LeYom Daled*, Parshas Shemini,

26th of Nisan, 5751 (1991),

(א)	
As we stand near the conclusion of the month of Nissan, the "Month of Redemption" — whose primary and essential theme is the Festival of Pesach, the Time of Our Freedom, as we give thanks to the Holy One, blessed be He, for the miracles and wonders He showed — it is therefore fitting to dwell upon the Exodus from Egypt, the miracles and wonders that occurred and continue to occur in this year, in this period.	בְּעֵמְדָנוּ בְּסִמְכוֹת לְסִיּוֹם חֹדֶשׁ נִסָּן, חֹדֶשׁ הַגְּאֻלָּה – שְׁעֵנִינוּ הַפְּלִי וְהַעֲקָרִי הוּא חֵג הַפֶּסַח, זְמַן חֲרוּתָנוּ, כְּשֶׁאֲנוּ מוֹדִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַנִּסִּים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁהָרָאָה – רְאוּי אִפּוֹא לְהַתְעַבֵּב עַל יְצִיאַת מִצְרַיִם, הַנִּסִּים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁהִתְרַחֲשׁוּ וּמִתְרַחֲשִׁים בְּשָׁנָה זוֹ, בְּתַקּוּפָה זוֹ.
The Divine conduct of the Holy One, blessed be He, in taking the Children of Israel out from slavery to freedom during the Exodus from Egypt is not something that occurred just once (at the Exodus), but rather, in every generation [and every single day] a person is obligated to see himself as if he personally went out [today] from Egypt. (Mishnah, Pesachim 116b)	הַהִנְהָגָה הָאֱלֹהִית שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּהוֹצִיאֹ אֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵעֲבָדוֹת לְחֵירוֹת בִּיְצִיאַת מִצְרַיִם אֵינָה דָּבָר חֲדָרְפָּעַמִּי שֶׁאַרְעֵי רַק אֶז (בִּיְצִיאַת מִצְרַיִם), אֲלֵא – בְּכָל דּוֹר וָדוֹר [וּבְכָל יוֹם וָיוֹם] – חֵיב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עֲצָמוֹ כְּאִלּוּ הוּא יָצָא [הַיּוֹם] מִמִּצְרַיִם.
[This even expresses itself in actual practice on the night of the Seder, when he reclines in the manner of freedom, etc.]	וְעַד שֶׁזֶּה מִתְבַּטָּא בְּמַעֲשֵׂה בְּפֶעַל בְּלֵיל הַסֵּדֶר, שִׁיִּשְׁבּ [בְּהִסְיָבָה דְּרֶגֶךְ חֲרוּת כו].
As we say in the Haggadah of Pesach (on the night of the Seder): "Not only our ancestors did the Holy One, blessed be He, redeem from Egypt, but even us He redeemed along with them" —	וּכְפִי שְׂאוּמְרִים בְּהַגְדָּה שֶׁל פֶּסַח (בְּלֵיל הַסֵּדֶר): "לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּלֶבֶד גָּאֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִמִּצְרַיִם "אֲלֵא אַף אוֹתָנוּ גָּאֵל עִמָּהֶם
— and that "If the Holy One, blessed be He, had not taken our forefathers out of Egypt, then we, our children, and our children's children would still be enslaved to Pharaoh in Egypt." (Haggadah, Maggid)	וְעַד שֶׁאֵלּוּ לֹא הוֹצִיא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, הָרִי אֲנוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ מְשֻׁעָבְדִים הָיִינוּ [לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם].
Therefore, we are obligated to give thanks and praise... to the One Who did for our ancestors and for us all these miracles — He took us from slavery to freedom, from sorrow to joy, and from bondage to redemption.	וְלָכֵן אֲנֵחָנוּ חֵיבִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל כּו' לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ אֶת כָּל הַנִּסִּים הָאֵלֶּה: הוֹצִיאָנוּ מֵעֲבָדוֹת 'לְחֵירוֹת, מִגִּיּוֹן לְשִׂמְחָה כּו', וּמִשְׁעָבוֹד לְגְאֻלָּה כּו
And more than this: The Exodus from Egypt <i>opened the path</i> (the channel) and gave the power for the redemption and freedom — in a miraculous way — of the Children of Israel throughout all generations and all times.	וַיִּתְּרָה מִזֶּה: גְּאֻלַּת מִצְרַיִם פִּתְחָה אֶת הַדֶּרֶךְ (הַצְנוֹר) וַיִּתְּנָה אֶת הַכֹּחַ לְחֵירוֹת וּגְאֻלָּה – וּבְאִפְסָן נִסִּי – שֶׁל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת וְכָל הַזְּמַנִּים

The Rebbe

Sichos Nun Alef

כ"ו ניסן משיחת אור ליום ד' פרשת שמעני, כ"ו ניסן ה'תשנ"א - ביחידות הפללית להאזרחים שיהיו

From the talk of *Or LeYom Daled*, Parshas Shemini,

26th of Nisan, 5751 (1991),

The Exodus from Egypt is the opening and beginning and includes within it all the redemptions (including redemptions where there is no complete redemption, only that He redeems us from the troubles that come upon us...),	גאלות מצרים היא הפתיחה וההתחלה וכוללת את כל הגאלות (כולל גאולה שלא היא גאולה דגלות אלא ("שיגאלנו מן הצרות הבאות עלינו כו
until the true and complete redemption (after which there will be no further exile), about which it is said: " <i>As in the days of your leaving Egypt, I will show you wonders</i> " (Michah 7:15).	עד גם הגאולה האמתית והשלמה (שאינו אחריה גלות), שעליה נאמר: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו (נפלאות" (מיכה ז, ט"ו
And therefore, we say in the blessing "Who redeemed us and redeemed our fathers from Egypt" (at the conclusion of "Lefichach" in the Haggadah): <i>So too, Hashem our G-d... may He bring us to festivals... with the rebuilding of Your city... and we will thank You with a new song for our redemption...</i>	ולכן אומרים בברכת "אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים" (בהמשך ובסיום "לפיקוד" הנזכר לעיל): "כן ה' אלקינו כו' יגיענו למועדים כו' בבנין עירך כו' "ונודה לך שיר חדש על גאולתנו כו
Based on all the above, it is understood — since in every generation a person is obligated to see himself as if he left Egypt, and since the Exodus is the beginning and includes all the redemptions of the Children of Israel —	על-פי האמר לעיל מוכן — כיון שבכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים, ויצאת מצרים הרי היא ההתחלה וכוללת את כל הגאלות — דבני ישראל
— by reflecting on the miracles and wonders of the Exodus from Egypt, one can see how they reflect themselves in every generation and every day — in the miracles and wonders now,	שעל ידי התבוננות בנסים והנפלאות דיציאת מצרים אפשר לראות איך שהם משתקפים בכל דור ודור, בכל יום ויום — בנסים והנפלאות עתה
through which the Holy One, blessed be He, saves us from the hands of those who rise up against us in every generation —	שעל ידם הקדוש ברוך הוא מצילנו מידם של אלו, העומדים עלינו בכל דור ודור
— until (as this brings about) the miracles and wonders of the complete redemption , which will be similar to the miracles of the Exodus from Egypt.	עד — (כפי שזו מביא את) הנסים והנפלאות בהגאולה (השלמה) שהם בדומה להנסים דיציאת מצרים
(ב)	
And this miraculous conduct — which was activated for all times at the moment of the Exodus from Egypt — is revealed even more openly in the month of Nissan, for in Nissan they were redeemed, and in Nissan they are destined to be redeemed (Rosh Hashanah 11a).	והנהגה נסית זו — שנפעלה לכל הזמנים בעת יציאת מצרים — נמצאת עוד יותר בגלוי בחודש ניסן, אשר (בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל (ר"ה י"א ע"א
And as is known, "Nissan" comes from the word <i>nes</i> (miracle), and more than that: the word <i>Nissan</i> (with two <i>nuns</i>) indicates "branching miracles" or "overflowing miracles." (WF: Likkutei Sichos vol. 11, p. 5)	וכידוע, ש"ניסן" הוא מלשון נס; ויתרה מזו — "ניסן" (עם שני נונים) מורה על נטי נסים

The Rebbe

Sichos Nun Alef

כ"ו ניסן משיחת אור ליום ד' פֿרשת שמניני, כ"ו ניסן ה'תשנ"א - ביחידות הפללית להאזרחים שיהיו

From the talk of *Or LeYom Daled*, Parshas Shemini,

26th of Nisan, 5751 (1991),

And especially — in the second half of the month, which begins with the Festival of Pesach (on the fifteenth of Nissan), <i>the time of our freedom</i> ,	ובמיוחד – בחצי השני של החודש, שמתחיל עם חג הפסח (בחמשה עשר בניסן), זמן חרותנו
and particularly in the setting of this year — the year of "I will show you wonders" (Michah 7:15) — when the first day of Pesach falls on Shabbos , which is itself a general time of freedom (relative to all other days of the week) — a freedom even from all labor (even from work permitted on Yom Tov related to food preparation),	ובפרט – בקביעות שנת זו, שנת "אראנו נפלאות" (מכה ז, ט"ו), פֿאָשר יום ראשון דפסח קל ביום השבת, שהוא זמן חרות בכלל (בערך לשאר ימי השבוע) – חרות מכל מלאכה (גם ממלאכת אוכל נפש), המתרת ביום טוב
and everything is already prepared in advance (as in: "all your work is done"). (Shemos Rabbah 25:12)	וְיִשְׁנוּ הַכֹּל מִן הַמוֹכֵן ("כֹּל מְלֻאכְתְּךָ עֲשׂוּיָהּ" – שמ"ר כה, י"ב)
How much more so after all seven (eight) days of the Festival of Pesach (as it is observed outside the Land of Israel, where the majority of the Jewish people currently dwell),	על אחת כמה וכמה – לאחר כל (שבעת) שמונת ימי חג הפסח, כפי שנה בחוץ לארץ, ששם נמצאים עתה, רב מנין ובנין דבני ישראל
<i>in the time of our freedom itself</i> , the final days of Pesach represent a higher level of freedom relative to the first days.	שבזמן חרותנו עצמו – הימים האחרונים דחג הפסח הם דרגת חרות נעלית יותר לגבי הימים הראשונים
For it is known: the first days are primarily connected to the redemption from Egypt, while the final days are primarily connected with the true and complete redemption , after which there is no exile —	וכידוע: הימים הראשונים קשורים בעיקר עם גאולת מצרים, והימים האחרונים – בעיקר עם הגאולה האמתית והשלמה, שאין אחריה גלות
a freedom that surpasses even the freedom of the Exodus from Egypt; wonders that surpass even the wonders described in " <i>As in the days of your leaving Egypt.</i> "	חרות – אפילו בערך החרות דגאולת מצרים; נפלאות – אפילו בערך הנפלאות ד"פימי צאתך מארץ מצרים"
And from this it extends to our times—after Pesach, at the conclusion and seal of the month of Nissan (when we also do not recite Tachanun; the custom is to treat the entire month of Nissan like a Yom Tov),	ומנה נמשך לימינו אלה לאחר פסח, בסיום וחותם חודש ניסן (שגם אז לא אומרים נוהגין לעשות כלו – כל, ²⁶תחנון), (חודש ניסן – קדש כעין יום טוב
and on the contrary—the main outcome follows the seal.	²⁸אדרבה – הכל הולך אחר הקתום
And especially since this is also in the week of Parshas Shemini, and this year, we read Parshas Shemini eight times,	ובפרט שנהו גם בשבוע דפרשת שמניני, ובשנה זו – קורין פרשת שמניני שמונה פעמים
and it is known the saying: "Shemini—eight—fat": a year in which we read Shemini eight times will be a "fat" (rich and blessed) year,	שמניני שמונה": ²⁹ידוע הפתגם שמנה – ששנה שקורין בה שמניני שמונה פעמים, תהיה שנה שמנה

The Rebbe

Sichos Nun Alef

כ"ו ניסן משיחת אור ליום ד' פרישת שמיוני, כ"ו ניסן ה'תנש"א - ביחידות הפללית להאזרחים שיהיו

From the talk of *Or LeYom Daled*, Parshas Shemini,

26th of Nisan, 5751 (1991),

blessed in physicality and spirituality.	מברכת בגשמיות וברוחניות.
And now, at the end of the month of Nissan, we stand at the conclusion of the eight times reading Parshas Shemini—	וכעת, בסוף חודש ניסן, עומדים בסיום השמונה פעמים — דקריאת פרישת שמיוני
and Shemini alludes to the supernal Divine conduct of the Holy One, blessed be He (which is above the seven days of the cycle of creation—the order of nature),	שמיוני מורה על ההנהגה הנשית של ש'למעלה>30</sup>הקדוש-ברוך-הוא (משבעת ימי ההקדש דמצישה בראשית — סדר הטבע
and all the more so—eight times Shemini: that it should be a “fat year” full of miracles and wonders,	ועל אחת כמה וכמה שמונה פעמים שמיוני — שתהיה שנה שמנה ומלאה בנסים ונפלאות
in a manner of “oil” that seeps into everything.	ובאופן של שמן, שמפצפץ בכלו
(ג)	
The sequence of the redemption and Exodus from Egypt was, in general:	הסדר בגאולה ויציאת מצרים היה, (בכללות
The beginning of the redemption and miracles occurred with the great miracle (even before the Festival of Pesach), the event of " <i>Hashem struck Egypt through its firstborn</i> " (Tehillim 136:10),	התחלת הגאולה והנסים היתה עם הנס הגדול (עוד לפני חג הפסח) — ד"למכה מצרים בכוריהם" (תהלים (קל"ו, "
in which the Egyptian firstborn themselves struck the Egyptians — and specifically in a form of <i>striking</i> (not outright killing), because the firstborn did not kill all the Egyptians, only a portion, and even then only struck them.	שדוןקא בכורי מצרים עצמם הכו את המצרים, ובאופן ד"למכה" דוקא (לא להרג וכיפא בזה), כי הבכורים הרי לא הרגו את כל המצרים (רק חלק מהם), אלא רק הכו אותם למכה
And on the contrary: there is an advantage in this kind of "striking" — that the Egyptians themselves eventually come to recognize the miracles and they themselves drive out the Children of Israel from Egypt.	ואדרבה — ב"למכה" ישנה המעלה: שהמצרים עצמם באים אחר כך להכרה בנסים, והם בעצמם מגרשים את בני-ישראל ממצרים
After that — on the fifteenth of Nissan — came the actual Exodus from Egypt , and specifically in a manner of "and Egypt pressed the people to send them quickly" (Shemos 12:33), "When Pharaoh sent out the people" (Shemos 13:17).	אחר-כך — ביום חמשה עשר בניסן — היתה יציאת מצרים בפועל, ודוקא באופן ד"ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם" (שמות י"ב, ל"ג), "ויהי בשלח פרעה (את העם" (שמות י"ג, י"ז
And the Children of Israel left completely , with great possessions , with their silver and gold with them —	ובני-ישראל יצאו בשלמות, ברכוש גדול, כסףם וזהבם איתם
and in a manner of "and they emptied out Egypt" — silver vessels, gold vessels, and garments — even things they had not asked for , the Egyptians gave them willingly. (Shemos 12:35–36)	ובאופן ד"וינצלו את מצרים": פלי-כסף, וכלי זהב, ושמלת; עד שאף מה שלא היו שואלים מהם — היו נותנים להם

The Rebbe

Sichos Nun Alef

כ"ו ניסן משיחת אור ליום ד' פרשת שמניני, כ"ו ניסן ה'תנש"א - ביחידות הפללית להאזרחים שיהיו

From the talk of *Or LeYom Daled*, Parshas Shemini,

26th of Nisan, 5751 (1991),

And until the completion and conclusion of the Exodus from Egypt — at the Splitting of the Sea (Krias Yam Suf) .	ועד הגמר והסיום דיציאת מצרים — בקריעת ים-סוף
For even though the Children of Israel had already gone out of Egypt, the Egyptians still remained in their full power ,	שכן, אפלו כשבני-ישראל יצאו ממצרים — המצרים, נשארו עדין בתקפם
until "Egypt pursued after them" (Shemos 14:9), and there was fear and dread of Egypt upon them.	עד ש'וירדפו מצרים אחריהם' (שמות י"ד, ט'), והיה הפחד והמורא דמצרים עליהם
Not so, however, after the drowning of the Egyptians in the Sea , when "not one of them remained" (Shemos 14:28),	מה-שאיר-כן — על-ידי טביעת מצרים בים, "לא", (נשאר בהם עד אחד) (שמות י"ד, כ"ח)
aside from the one — Pharaoh, king of Egypt — who afterwards became the king of Nineveh (Midrash Tanchuma, Vayeichi 8),	חוץ מהאחד — פרעה מלך מצרים — שאחר-כך נעשה ('מלך נינוה' (מדרש תנחומא, ויחי ח
so that he would witness the miracles and wonders that the Holy One, blessed be He, had done for the Children of Israel.	בכדי שיראה את הנסים והנפלאות שהקדוש-ברוך-הוא עשה לבני-ישראל
(ד)	
"As in the days of your going out from the land of Egypt, I will show you wonders" (Michah 7:15) —	בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" (מיכה ז, ט"ו) —
Every single person can openly see that the miracles of the Exodus from Egypt are reflected now in the victories of our times — both in the very fact of the victory , and in the time in which it occurred.	כל-אחד ואחד יכול לראות בגלוי שהנסים דיציאת מצרים משתקפים כעת בהנצחון בימינו אלה — הן בעצם הנצחון והן בזמן בו הוא התרחש
Especially — in the meritorious days of the month of Nissan, in which the theme of <i>freedom</i> is emphasized even more strongly this year, as mentioned above.	ובמיוחד — בימים הזכאים דחולש ניסן, שענין החרות ישוב מדגש עוד יותר בשנה זו, כנזכר לעיל
Even before Pesach — there was " <i>He struck Egypt through its firstborn</i> " (Tehillim 136:10), in which the firstborn of the nations of the world (including those from Egypt and its neighboring Arab countries),	עוד לפני חג הפסח — היה "למנה מצרים בבכוריהם" (תהלים קל"ו, י'), שהבכורים של אמות העולם (כולל), (של מדינות מצרים והמדינות הערביות הסמוכות לה
following the decision of their representatives in the United Nations ("United Nations"), fought and struck Egypt — the oppressor of the Jewish people ("Mitzrayim" = "Meitzar" = constriction for Israel, may G-d protect us).	כפי החלטת באי פהם באמות המאחדות ("יונייטד ניישנס") — נלחמו והכו את מצרים, צורר היהודים (מצרים מלשון "מצר" לישראל — רחמנא לצלן
And on Purim of this year — the year of " <i>I will show you wonders</i> " — there was the victory , as was proclaimed by the	וביום הפורים של שנה זו — שנת "אראנו נפלאות" — היה הנצחון (כפי שהכריזו אמות העולם), והמפלה (שלו) — באפן ד'למכה" (לא להרוג

The Rebbe

Sichos Nun Alef

כ"ו ניסן משיחת אור ליום ד' פ'רשת שמניני, כ"ו ניסן ה'תנש"א - ביחידות הפללית להאזרחים שיהיו

From the talk of *Or LeYom Daled*, Parshas Shemini,

26th of Nisan, 5751 (1991),

nations of the world, and his downfall — in a manner of " <i>striking</i> " (not killing),	
specifically through non-Jews — through their <i>firstborn</i> , who rebuked him and shamed him, and forced him to regret his previous actions.	וְדִנְקָא בְּאַמְצָעוֹת אֵינֶם יְהוּדִים – בְּכוֹרֵיהֶם – אֲשֶׁר נִזְכְּרוּ בּוֹ וּבָזוּ אוֹתוֹ, וְהִכְרִיחוּ אוֹתוֹ לְהִתְחַרֵּט עַל פְּעֻלוֹתָיו עַד אַז.
And there was a compulsion to accept and implement all the demands and directives that were presented to him by their <i>firstborn</i> : to release some of the prisoners of war , and also to fulfill the other matters that were demanded of him.	וְהָיָה הַפֶּרֶחַ לַיהוּדוֹת וּלְקַבֵּל וּלְקַיֵּם אֶת כָּל הַצְּוִיִּים וְהַהוֹרָאוֹת וְהַדְרִישוֹת שֶׁנִּתְּנוּ לוֹ מִבְּכוֹרֵיהֶם: לְשַׁתֵּרר חֵלֶק מִשְׁבוּיֵי הַמִּלְחָמָה, וְגַם לְקַיֵּם אֶת יְתֵר הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־שׁוּ מִמֶּנּוּ.
And afterwards, this process continued — in the month of Nissan itself, and within it specifically — during the days of Pesach , the Time of Our Freedom — when <i>their firstborn</i> in the United Nations continued to rebuke and humiliate him.	וְלֵאחֲרֵי־כֵן הָיָה הַהִמָּשָׁךְ בְּזֶה – בְּחֹדֶשׁ נִסָּן, וּבּוֹ גּוֹפָא – בִּימֵי הַפֶּסַח, זְמַן חֲרוּתָנוּ – שֶׁבְּכוֹרֵיהֶם בִּ"י וְנִינְיֻטְעֵד גִּינְיֻשְׁנִס" הַמְּשִׁיכוּ בְּנִזְיָפָה וְהַבְּזִיּוֹן שְׁלוֹ.
During the days of Purim , and even afterwards, it was still unknown what would be the continuation — how far they would press and harm him, how strong he would remain, how much he would have to concede and pay, and how he would fulfill all that had been demanded — or whether those demands would be carried out by others.	בִּימֵי הַפּוּרִים, וְלֵאחֲרֵי זֶה, עֲדִין לֹא יָדְעוּ מַה יִּהְיֶה הַהִמָּשָׁךְ – עַד הֵיכָן יָבוּי וְנִינְיָקוּ אוֹתוֹ, כַּמָּה חֲזָק הוּא יִשְׁאַר, כַּמָּה הוּא יִצְטָרֵף לַיהוּדוֹת וּלְשִׁלֵּם, וְאִיךָ הוּא יִמְלֵא אַחֵר כָּל הַדְּבָרִים – אוֹ שֶׁהַדְּבָרִים יִתְבַּצְּעוּ עַל־יְדֵי אַחֲרִים.
Afterwards, during the month of Nissan , in the days of Pesach , their <i>firstborn</i> came forth with strong rebuke and with a firm conclusion and demands (in addition to the earlier instructions) — how Saddam must behave, and even to ensure that he fulfill them:	אַחֲרֵי־כֵן, בִּימֵי חֹדֶשׁ נִסָּן, בִּימֵי הַפֶּסַח – יֵצְאוּ בְּכוֹרֵיהֶם בְּנִזְיָפָה חֲזָקָה וּבִהְחֻלָּטָה לְמַסְקָנָה וּתְנָאִים חֲזָקִים (נוֹסֵף עַל הַהוֹרָאוֹת שֶׁלִּפְנֵי זֶה) – אִיךָ סֵאדָאם צָרִיךְ לִנְהַג, וְגַם לְרָאוֹת וּלְוֹדָא שֶׁהוּא יִקְיֵם אוֹתָם.
To release the captives, to return what he had taken, and to pay for the damages and destruction he had caused at present (and even for what he had done in the past).	לְשַׁתֵּרר אֶת הַשְּׁבוּיִים, לְהָשִׁיב אֶת אֲשֶׁר לָקַח, וּלְשִׁלֵּם עַל הַנִּזְקִים וְהַהֲרוּסוֹת שֶׁעָשָׂה כְּעַתָּה (וְגַם עַל מַה שֶׁעָשָׂה בְּעָבָר).
And over the continuation of the days of the month , until the final days of the month, the miracle increased even more — for he agreed to everything , and without any military action or war .	וּבִהְמָשָׁךְ יְמֵי הַחֹדֶשׁ, עַד הַיָּמִים הָאַחֲרוֹנִים שֶׁל הַחֹדֶשׁ, נִתְּוֶסֶף עוֹד יוֹתֵר בְּנִס – שֶׁהוּא הִסְכִּים לְכָל, וּלְלֹא שׁוּם פְּעֻלָּה וּמִלְחָמָה.
And he even revealed hidden money and possessions he had concealed — things that until then no one knew he possessed at all.	וְעַד שֶׁהוּא גָּלָה כֶּסֶּפִּים וְרִכּוּשׁ שֶׁהִתְבְּיֵא – וְעַד עַתָּה לֹא יָדְעוּ כָּלל שֶׁהוּא הִחְזִיק בָּהֶם.
(ה)	

The Rebbe

Sichos Nun Alef

כ"ו ניסן משיחת אור ליום ד' פֿרשת שמניני, כ"ו ניסן ה'תנש"א - ביחידות הפללית להאזרחים שיהיו

From the talk of *Or LeYom Daled*, Parshas Shemini,

26th of Nisan, 5751 (1991),

From this comes the response to those Jews who ask: "We are now in the year of 'I will show you wonders' — so where do we see miracles and wonders? And even like the miracles and wonders of the Exodus from Egypt and Purim?!"	מזה יִשְׁנוּ המענה ליהודים ששואלים: בעמדנו בשנת "ארצנו נפלאות" — איפה רואים נסים ונפלאות, ועד?! בדגמת הנסים והנפלאות בעת יציאת מצרים ופורים
One only needs to open their eyes and look at the recent events in the other part of the world, as reported in the newspapers —	צריכים רק לפתח את העינים ולהביט אל המארכות האחרונות בחלקו האחר של העולם, כפי שהדפיסו בעתונים
it is literally openly visible that miracles and wonders — like the miracles of the Exodus — have occurred and are occurring, for the good of the Jewish people and the entire world.	רואים בגלוי ממש שהתרחשו ומתרחשים נסים ונפלאות (בדגמת הנסים ביציאת מצרים) — לטובת בני־ישראל ולטובת העולם כולו
Starting with the event of " <i>He struck Egypt through its firstborn</i> " — where the firstborn of the nations themselves eliminated the power and dominance of the enemy of the Jews,	החל מִפְּדֹה ש"למפה מצרים בבכוריהם", בכורי אמות־העולם עצמם בטלו את הכח והשליטה של צורר היהודים
and the enemy of others (including non-Jews), and he returned what he had taken and paid for the damages — including even the hidden things he had concealed .	וצורר נגד אנשים אחרים (כולל לא־יהודים), והוא מחזיר את מה שלקח, ומשלם את ההזקות, כולל גם הדברים הגנוזים שהחביאם
And more than that: these miracles are happening during the times of the year specifically connected with miracles for the Jewish people:	ויותר מזה — נסים אלו מתרחשים בימות השנה שֶׁקְשׁוּרִים במיוחד עם נסים לבני־ישראל
The days of Purim — in which there was the miracle, the victory, and the redemption of the Jewish people, and the downfall of Haman the wicked, the enemy of the Jews (in the empire of Persia and Media),	ימי הפורים — שבהם היה הנס והנצחון והגאולה דבני־ישראל, והמפלה דהמן הרשע — צורר היהודים ((במלכות פרס ומדי
and likewise (linking one redemption to another) — the days of the month of Nissan and the days of Pesach — the redemption of the Jews from Egypt, with open miracles and wonders .	וכן — (מסמיה גאולה לגאולה) — ימי חדש ניסן וימי הפסח — גאולת ישראל ממצרים, ובאפן דנסים ונפלאות
And moreover: the miracle of Purim was a miracle clothed within the natural order , revealed only through deep reflection and analysis of events.	ואדרבה — נס פורים היה נס מלבש בדרך־הטבע, כִּדְ שָׁרָק על־יְדֵי הקשר של ההתחלה דמלכות אחשוורוש — "בשנת שלוש למלכו", "ובשנת שבע למלכותו", "ובשנת שתים עשרה למלכותו", וסעודות אסתר — 'לאחשוורוש והמן וכו'
By reflecting on all this as one connected process, one recognizes in it the hand of Hashem .	ועושים מכל זה המשוך וענן אחד, ומתבוננים בזה — 'נִכָּר בְּזֶה יְד ה'

The Rebbe

Sichos Nun Alef

כ"ו ניסן משיחת אור ליום ד' פֿרשת שמניני, כ"ו ניסן ה'תנש"א - ביחידות הפללית להאזרחים שיהיו

From the talk of *Or LeYom Daled*, Parshas Shemini,

26th of Nisan, 5751 (1991),

But this is not the case with the events of this current time — where open and revealed miracles are happening — seen not only by the Jewish people, but also by the nations of the world .	מה-שאי-כן במאֲרעות דזמן זֶה — מתרחשים נסים ונפלאות גלויים, גלויים לא רק לבני-ישראל — אלא גם לאומות העולם
And these miracles are occurring, as stated, in the month of Nissan, such that day by day (within Nissan itself), new developments are unfolding — tied to the decisions of their firstborn (in the United Nations),	ונסים אלו מתרחשים, כאמר — בחדש ניסן — כף שמיים ליום (בחדש ניסן עצמו) נוספים ענינים חדשים, בקשר עם ההחלטה דבכוריהם (ב"יונייטעד ניישנס"),
and with the agreement of Saddam , as was in these very days at the conclusion of the month of Nissan , the Month of Redemption , with expectation that this process will continue — today, tonight, tomorrow, or the next day.	ובהסכמה של סאדאם — כפי שהיה בימים אלה בסיום חדש ניסן, חדש הגאולה, ומצפים להמשך בכיוון זה — 'היום, בלילה, או מחר, מחרתיים וכו'
(ו)	
An additional aspect in the recent events where we see miracles and wonders is the mass emigration of Jews from that country , which parallels the Exodus from Egypt :	ענין נוסף במאֲרעות בזמן האחרון שרואים בהם נסים ונפלאות — הוא היציאה של רבוי יהודים מהמדינה ההיא, שהיא בדגמת יציאת מצרים
After many years of a completely different policy — where Jews were not permitted to leave — it is specifically in this year and the previous one that this country opened its gates and began allowing Jews to travel to the Holy Land.	לאחרי רבוי שנים של הנהגה באפן אחר לגמרי, שיהודים לא יכלו לצאת משם — הרי דוקא בשנה זו ובשנה שלפניה פתחה מדינה זו את שעריה לשחרר יהודים לנסע לארץ הקודש
[Even if, for whatever reason, some of them are delayed temporarily in other countries (such as the United States, Australia, etc.), they will soon arrive — willingly , and with joy and gladness of heart — to the Holy Land, together with their families.]	ואפלו אם, מאיזו סבה שתהיה, התעכב חלק מהם במדינות אחרות לפי שעה (בארצות הברית או אוסטרליה וכיוצא בזה) — בקרוב הם יגיעו (ברצון שלם ומתוך שמחה וטוב לבב) לארץ הקודש, יחד עם משפחותיהם]
And to the point that the country itself is helping them leave — just as it was in the Exodus from Egypt, the purpose of which was: " <i>To bring you to the land...</i> " (Shemos 6:8) —	ועד שהמדינה עצמה מסייעת להם לצאת, בדגמת כפי שהיה ביציאת מצרים — שתכליתה היתה: "והבאתי (אתכם אל הארץ..." (שמות ו', ח')
including also assistance through hidden resources of "Egypt" (as mentioned above in sections 7-6), that are now being utilized —	כולל גם סיוע מן הדברים הגנוזים של "מצרים" — (בנוסף לעיל סעיפים ד-ה), שמנוצלים גם את זה
so that part of this — and even other funds from additional countries — reach the Jewish people, our brethren, who have just now left (and are still leaving) in this new Exodus from Egypt —	עד שחלק מזה — וגם מכספים אחרים ממדינות אחרות — מגיע לבני-ישראל, אחינו בני-ישראל — שיצאו זה (עתה ויוצאים קצת) ב"יציאת מצרים

The Rebbe

Sichos Nun Alef

כ"ו ניסן משיחת אור ליום ד' פֿרשת שמניני, כ"ו ניסן ה'תנש"א - ביחידות הפללית להאזרחים שיהיו

From the talk of *Or LeYom Daled*, Parshas Shemini,

26th of Nisan, 5751 (1991),

from their own "Egypt" — i.e., from the constraints and boundaries of that country — in a way that mirrors the first Exodus from Egypt , when " <i>they emptied Egypt</i> " (Shemos 12:36), and even what they didn't ask for, the Egyptians gave to them — including hidden treasures.	מ"מצרים" (מלשון "מצרים וגבולים") דהמדינה ההיא — בדגמת כפי שְהִיָּה ביציאת מצרים בפעם הראשונה — ש"וינצלו את מצרים", עד שאף מה שלא היו שואלים — היו נותנים להם, וגם את הדברים הגנוזים
(1)	
The instruction from all that was mentioned above is clearly understood:	ההוראה מכל הנזכר לעיל מובנת בפשטות
When a Jew sees the miracles that the Holy One, blessed be He, performs, this arouses in the Jew even more the recognition that Hashem is the Creator and the Ruler of the world ,	כשרואים את הנסים שהקדוש־ברוך־הוא עושה — הרי־זה מעורר ביהודי עוד יותר את ההכרה, שהקדוש־ברוך־הוא הוא בורא העולם ומנהיגו
and that He always performs miracles for the Jewish people, and that Hashem saves us from the hands of those who rise against us .	ושהוא עושה תמיד נסים לבני־ישראל, והקדוש־ברוך־הוא מצילנו מידם של אלו העומדים עלינו
Especially since the miracles of our time remind and reinforce in the Jew the feeling to see himself as if he went out today from Egypt ,	ובפרט שהנסים דזמן זה מזכירים ומחזקים את ההרגש אצל יהודי לראות את עצמו כאילו הוא יצא היום ממצרים
and not only did He redeem our fathers from Egypt — but He redeemed us with them , as we say:	ושלא את אבותינו בלבד גאל הקדוש־ברוך־הוא ממצרים, אלא אף אותנו גאל עמם
the redemption from Egypt is the beginning and includes all redemptions , including redemption from present troubles (as discussed above).	גאלת מצרים היא ההתחלה וכוללת את כל הגאלות — (כולל אפילו גאלה שגאלנו מן הצרות הברורות עלינו, כנזכר לעיל)
Therefore, we give praise and thanks , "they shall give thanks to Your Name" — to the One who did for our fathers and for us all these miracles, who took us from slavery to freedom, from grief to joy , etc. (Haggadah, "Lefichach").	ולכן נותנים שבח והודאה — "יודו לשמך", למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלה — הוציאנו מעבדות לחרות, מיגון לשמחה וכו'
And even more importantly: the primary way a Jew accepts miracles, and causes Hashem to add more miracles , is —	ועוד וגם־זה עקר: האפן העקרי איך מקבל יהודי את הנסים ופועל שהקדוש־ברוך־הוא יוסיף יותר נסים
through increasing in Torah learning and mitzvah observance , in a beautified manner.	על־ידי זה שהוא מוסיף בלמוד התורה וקיום המצוות בבהדר
Including the mitzvah of Tefillin , which is a sign and remembrance of the Exodus from Egypt — and all of Torah is connected to Tefillin — through which is fulfilled:	כולל — מצות תפלין (שהיא הרי אות וזכר ליציאת מצרים) — והקשה כל התורה כלה לתפלין

The Rebbe

Sichos Nun Alef

כ"ו ניסן משיחת אור ליום ד' פֿרשת שמניני, כ"ו ניסן ה'תנש"א - ביחידות הפללית להאזרחים שיהיו

From the talk of *Or LeYom Daled*, Parshas Shemini,

26th of Nisan, 5751 (1991),

"And all the nations of the earth shall see that the Name of Hashem is called upon you, and they shall fear you" (Devarim 28:10).	שְׁעֵל־יָדֵי זֶה נִפְעַל: "וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' (נִקְרָא עָלֶיךָ - וְיָרְאוּ מִמֶּךָ" (דברים כ"ח, י')
To the point that the nations of the world themselves arouse the Jewish people , saying their past and future success comes because Hashem's Name is upon you , and so — they will also give praise to His Name.	עַד שְׁאַמּוֹת הָעוֹלָם מְעוֹרְרִים אֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל - שֶׁהִצְלָחָתָם בְּעֶבֶר וּבְעֵתִיד (עוֹד יוֹתֵר) הִיא - פִּיּוֹן שֵׁשׁ "ה' נִקְרָא עָלֶיךָ, וְכֵן - "יִדּוּ לְשִׁמְךָ
And in Torah learning itself , especially the learning of Pnimiyyus HaTorah (inner dimension of Torah) — through which it is brought about: " <i>Atay Mar – da Malka Meshicha</i> " — “Behold, the Master has arrived, this is King Moshiach,”	וּבְלִמּוּד הַתּוֹרָה עֲצָמוּ - בְּמִיחָד בְּלִמּוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה - שְׁעֵל־יָדֵי זֶה נִפְעַל: "אַתִּי מַר דָּא מַלְכָּא מְשִׁיחָא" (=מְגִיעַ הָאָדוֹן הוּא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ),
"I will show you wonders" — in the true and complete redemption .	אַרְאֶנּוּ נִפְלְאוֹת" - בְּגֹאֲלָהּ הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלֵמָה"
In addition to his personal service, one must also influence other Jews — by spreading Torah and Judaism, and spreading the wellsprings outward , especially among those Jews who are now exiting (in the “Exodus from Egypt”) from that country.	וְנוֹסֵף עַל עֲבוּדָתוֹ הַפְּרָטִית - צָרִיךְ גַּם לְהַשְׁפִּיעַ עַל עוֹד יְהוּדִים, עַל־יָדֵי הַפְּצַת הַתּוֹרָה וְהַיְהוּדוּת וְהַפְּצַת הַמַּעֲיָנוֹת חוּצָה, כּוֹלֵל - וּבְמִיחָד - אֲצֵל יְהוּדִים אֵלֶּה שִׁיּוּצָאִים עִתָּה ("בִּיצֵאת מִצְרַיִם") מִהַמְּדִינָה הַהִיא
(ח)	
May it be His will, that the Holy One, blessed be He, shall help every single Jew to have eyes to see , and — automatically — ears to hear , and a heart to know (Devarim 29:3),	וְהִי רָצוֹן שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְכָל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל - שִׁיְהִיָּה לוֹ אֶת הָעֵינַיִם לְרֹאוֹת וְ(בְּמִילָא) (אֲזִנַּיִם לְשִׁמְעַ וְלֵב לְדַעַת (דברים כ"ט, ג')
to see the great trials which your eyes saw — those great signs and wonders, the open miracles that occur every single day .	לְרֹאוֹת אֶת הַמַּסּוֹת הַגְּדוֹלוֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ, הָאֲתוֹת וְהַמִּפְתָּיִם הַגְּדוֹלִים הָהֵם - אֶת הַנִּסִּים הַגְּלוּיִים שֶׁקּוֹרִים בְּכָל יוֹם
And especially now, when we already stand after forty years in the wilderness of the nations (in exile), in a condition described as “forty years of acute wandering in a generation” (Tehillim 95:10),	וּבִפְרָט שְׁעוֹמְדִים כְּכֹר לְאַחַר "אַרְבָּעִים שָׁנָה" בְּמִדְבָּר הָעַמִּים (דְּגֻלוֹת), בְּמַצָּב שֶׁל "אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט", (בְּדוֹר" (תהילים צ"ה, י')
and we are already holding at <i>“they shall enter My rest”</i> — in the Holy Land and in Jerusalem, until complete — the fullness of rest in the true and complete redemption .	וְאוֹחֲזִים כְּכֹר בְּ"וִיבֹאוֹן אֶל מְנוּחָתִי", בְּאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ וִירוּשָׁלַיִם, עַד שְׁלֵם - שְׁלֵמוֹת הַמְּנוּחָה בְּגֹאֲלָהּ הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלֵמָה
It is thus understood that the Jewish people are already prepared for this, and that they already have the heart to know, the eyes to see, and the ears to hear —	וּמוֹכֵן אִם־כֵּן - שֶׁבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּכֹר מוֹכְנִים לָכֵן, וְיֵשׁ לָהֶם כְּכֹר אֶת הַלֵּב לְדַעַת, וְעֵינַיִם לְרֹאוֹת, וְאֲזִנַּיִם לְשִׁמְעַ

The Rebbe

Sichos Nun Alef

כ"ו ניסן משיחת אור ליום ד' פ'רשת שמיוני, כ"ו ניסן ה'תנש"א - ביחידות הפללית להאזרחים שיהיו

From the talk of *Or LeYom Daled*, Parshas Shemini,

26th of Nisan, 5751 (1991),

just as it was in the fortieth year after the Exodus from Egypt, about which it says: " <i>As in the days of your exodus from the land of Egypt, I will show you wonders</i> " (Michah 7:15).	כפי שהיה בשנת הארבעים לאחר יציאת מצרים, ש"פמי צאתה מארץ מצרים אראנו נפלאות" (מכה (ז), ט"ו)
And even if there is still a Jew who needs it explained to him until he is able to recognize the miracles (because until now he hasn't noticed them) —	ואפילו אם עדין ישנו יהודי שצריך להסביר לו עד שיראה את הנסים (כיון שהוא לא מבחין בהם — לעת-עתה)
it will come in the easiest possible way , in ways of pleasantness and peace , and with joy and gladness of heart —	הרי זה בא באופן הכי קל — בדרך נעים ובדרך שלום, ובשמחה ובטוב לבב
all that's needed is to awaken him even once .	מספיק שיעוררוהו על-כך פעם אחת
May it be Hashem's will that we will not even need to tell or inform one another about the miracles, because each and every one will see this openly , point to it with his finger and say " <i>this is it</i> ", and will recognize and thank Hashem for the miracles.	ויהי רצון שלא יצטרכו לדבר ולספר אחד לשני עודות הנסים, כיון שכל-אחד ואחד יראה ורואה זאת בגלוי, מראה באצבעו ואומר זה, ומכיר ומודה לה' על הנסים
To the point that he won't be ashamed to go out dancing over these revealed miracles!	עד שהוא לא מתביש לצאת ברחק בגלל הנסים הגלויים!
Because he no longer convinces himself there's no reason to dance and celebrate over the wonders Hashem shows — but on the contrary:	כיון שהוא לא משכנע את עצמו שאין מה לרקוד ולהרעיש על הנסים שהקדוש-ברוך-הוא מראה — אלא אדרבה
he reaches a true recognition of the truth: a) that Hashem is showing open miracles, and b) that one must be exceedingly joyful about this.	הוא בא לידי הכרת האמת לאמתו: א) שהקדוש-ברוך-הוא מראה נסים גלויים, וכן — ב) שצריך להיות על כך בשמחה גדולה
And especially now, as mentioned above, in the month of Nissan — when all Jews are on the level of Tzaddikim ,	ובפרט בעמדתנו, באמר, בחודש ניסן — כשכל בני-ישראל הם בדרגת צדיקים
as is well known the difference between the month of Tishrei and the month of Nissan parallels the difference between the service of Teshuvah and the service of Tzaddikim .	כידוע — החלוק בין חודש תשרי וחודש ניסן, על-דרך החלוק בין עבודת התשובה ועבודת הצדיקים
And this may be one of the reasons why we don't say Tachanun during this time — since we simply don't need it (as discussed several times),	ויש לומר — שנהו אחד הטעמים לכך שלא אומרים אז תחנון (כיון שלא זקוקים אז לזה — תחנון — במדבר, כמנהג פזמים)
since each and every Jew is elevated (in a miraculous fashion — " <i>arim nisi</i> " — I will raise my banner) to the level of a Tzaddik, and therefore he has no need to say Tachanun or do Teshuvah over matters of the opposite.	כיון שכל-אחד ואחד מישראל מתעלה (בבחינת נס — ארים נס) לדרגת צדיק, וממילא לא זקוקים לאמירת תחנון ותשובה על ענינים הפזמים

The Rebbe

Sichos Nun Alef

כ"ו ניסן משיחת אור ליום ד' פ'רשת שמניני, כ"ו ניסן ה'תשנ"א - ביחידות הפללית להאזרחים שיהיו

From the talk of *Or LeYom Daled*, Parshas Shemini,

26th of Nisan, 5751 (1991),

Rather, at that time, there exists the Teshuvah of the Tzaddikim — " <i>le'ashtava tzaddikaya betiuvta</i> " — [returning the Tzaddikim in Teshuvah] (see Zohar Vol. 3, p. 265a),	אֵלָּא יִשְׁנָה אֵז הַתְּשׁוּבָה בְּאֶפֶן ד' לְאַשְׁתָּבָא צַדִּיקָנָא (בְּתִיּוּבְתָא) (זֶהְרַת חֵלֶק ג' רַס"ה ע"א)
i.e., Teshuvah over the fact that he could have done his divine service in an even higher way.	הַתְּשׁוּבָה הִיא עַל כֵּךְ שֶׁהָיָה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת אֶת עֲבוֹדָתוֹ בְּאֶפֶן נֶעְלָה יוֹתֵר
The month of Nissan gives extra strength to each and every Jew, and raises him even higher — so that even if his previous standing was high, he now ascends to the level of a miracle — completely above the natural order ,	וְחֹדֶשׁ נִיסָן נוֹתֵן תּוֹסֶפֶת כַּח לְכָל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וּמִגִּבְיָהּ עוֹד יוֹתֵר לְמַעַלָּה — שְׁאֵף־עַל־פִּי שֶׁמַּעֲמִידוֹ וּמִצְבּוֹ עַד עֵתָה הָיָה גְבוּהָ — הוּא מִתְעַלָּה לְדִרְגַת "נִס" (לְמַעַלָּה מִטִּבֵּעַ הָעוֹלָם לְגַמְרִי
and he sees the miracles of the Holy One, blessed be He, all around him.	וְרוֹאֶה אֶת הַנִּסִּים שֶׁל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְסֻבִּיבוֹ
As is seen especially with those Jews who are now leaving (like the Exodus from Egypt) from that country —	כְּפִי שְׂרוּאִים זֹאת בְּמִיָּחָד אֲצֵל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֵלּוּ — שְׂיוּצָאִים (בְּבִיצֵאת מִצְרַיִם) מִמְּדִינָה הַהִיא
that despite the challenges they went through, and even though some of them had no clear connection to Torah learning and mitzvah observance —	שֶׁמִּבְּלִי הִבֵּט עַל הַנִּסְיוֹנוֹת שֶׁהֵם עָבְרוּ, וּלְחֵלֶק מֵהֵם לֹא — הֵיָתָה שְׂיָכוֹת גְּלוּיָה עִם לְמוּד הַתּוֹרָה וְקִיּוּם הַמִּצְוֹת
still, many of them have now arrived in the Holy Land, and they have an active relationship with Torah and mitzvos ,	הֲרֵי רַבּוּי מֵהֵם הִגִּיעוּ לְאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ, וַיֵּשׁ לָהֶם שְׂיָכוֹת, לְתוֹרָה וּמִצְוֹת בְּפֶעַל
even to the point that they themselves — and their children — have become Torah learners and careful mitzvah observers.	גַּם עַל־יְדֵי זֶה שֶׁעוֹזְזִים לַעֲוֹד יִהְיוּ בְּזֶה, וְעַד שֶׁהֵם עֲצָמָם — וְיִלְדֵיהֶם — נַעֲשִׂים לּוֹמְדֵי תּוֹרָה וּמְקַיְמֵי מִצְוֹת בְּהִדּוּר
And even those who, for various temporary reasons, have settled in other countries —	וְאֶפְלוּ אֵלּוּ שֶׁלֹּעַת עֵתָה הִתְיַשְּׁבוּ, מִסִּבּוֹת שׁוֹנוֹת — וּמִשְׁנוֹת, בְּמִדִּינוֹת אֲחֵרוֹת
they too will eventually come to the Holy Land, as mentioned above.	גַּם הֵם יָבוֹאוּ לְאַחֵר מִכּוֹן לְאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ, כַּנֶּזְכָּר לַעֲלֵי
And more — this is essential: that they are all coming to the Holy Land and to Jerusalem, the holy city,	וְעוֹד — וְגַם זֶה עֶקֶר: שֶׁהֵם כֻּלָּם בָּאִים לְאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ — וְלִירוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ
in a spiritual sense of perfect awe , the completion of fear of Heaven.	בְּרוּחָנוּיּוֹת "יִרְאָה שְׁלֵמָה" — שְׁלֵמוֹת הִירְאָה
As is clearly seen in the fulfillment of the mitzvah of Milah ,	כְּפִי שְׂרוּאִים זֹאת בְּגִלּוּי בְּקִיּוּם מִצְוַת מִילָה
which is now being fulfilled among many of our brothers, the Jewish people from that country —	שֶׁמְקַיְמִים אוֹתָהּ עַכְשָׁיו אֲצֵל כַּמֶּה־נֶּכְמָה מֵאַחֵינוּ בְּנֵי — יִשְׂרָאֵל מִמְּדִינָה הַהִיא

The Rebbe

Sichos Nun Alef

כ"ו ניסן משיחת אור ליום ד' פֿרשׂת שמיני, כ"ו ניסן ה'תנש"א - ביחידות הפללית להאזרחים שיהיו

From the talk of *Or LeYom Daled*, Parshas Shemini,

26th of Nisan, 5751 (1991),

who had not previously kept it due to trials and hardships —	וְשֵׁלָא קִימוּ אוֹתָהּ מִצַּד הַנִּסְיוֹנוֹת וְהַקְשָׁיִים
to the point that they request it not be delayed , and that they should immediately enter the covenant of Avraham our father,	עַד שֶׁהֵם מְבַקְשִׁים שֶׁלֹּא יַעֲכְבוּ זֹאת, וּמִיָּד יִכְנִסוּ אוֹתָם בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ
"Avraham was one." (Yechezkel 33:24)	(אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם) (יחזקאל ל"ג, כ"ד)
(ט)	
And furthermore — this is the essence: that from the joy and song over the open miracles of this time, we will come immediately and literally to " <i>offer You a new song for our redemption</i> " —	וְעוֹד — וְהוּא הָעֵקֶר: שֶׁמִּהְשָׁמָחָה וְהַשִּׁירָה עַל הַנִּסִּים הַגְּלוּיִים דְּזֶמֶן זֶה, נִבּוֹא תַּכְףּ וּמִיָּד מִמֶּשׁ — "לְנוֹדָה לָךְ", "שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלָּתֵנוּ
in the true and complete redemption — when the miracles and wonders will be even greater , " <i>I will show you wonders</i> " (even beyond those of the Exodus from Egypt)	בְּגֻאֲלָהּ הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלֵמָה — שָׁאֵז יִהְיוּ הַנִּסִּים וְהַנִּפְלְאוֹת הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר — "אֲרָאֶנּוּ נִפְלְאוֹת" ((נִפְלְאוֹת — אֶפְלוּ בְּעֶרְף לִנְסִים בְּיִצְיַאת מִצְרַיִם
and all the Jewish people — “our youth and our elders, our sons and our daughters” — wherever they may be, whether from that country or from those who temporarily settled elsewhere —	וְכָל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל — "בְּנֻעָרֵינוּ וּבְזָקְנֵינוּ, בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵינוּ" — בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם, הֵן מִהַמְּדִינָה הַהִיא וְהֵן — אֱלוֹ שֶׁהִתְיַשְׁבוּ לְעֵת עֵתָה בְּמַדִּינוֹת אֲחֵרוֹת
will go and travel “ <i>with clouds of the heavens</i> ” (like flying in a plane — but even faster)	הוֹלְכִים — "וְאָרוּ עִם עֲנָנֵי שָׁמַיָא" (דָּרָךְ שְׁטָסִים — (בְּאִוִּירוֹן, אֲבָל עוֹד יוֹתֵר מִהֵר
to our Holy Land, to Jerusalem , the Holy City, to the Holy Mountain , to the Third Beis HaMikdash .	לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, לִירוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ, לְהֵר הַקֹּדֶשׁ, לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי
And this is expedited even more through each person becoming a shliach mitzvah for tzedakah , and adding from his own means ,	וּמְנַרְזִים זֹאת עוֹד יוֹתֵר — עַל־יְדֵי עֲשִׂיַת כָּל־אֶחָד וְאֶחָד (לְשִׁלּוֹחַ מִצְוָה לְצִדְקָה (וּבְהוֹסֵפָה מִדִּילָהּ
for "great is tzedakah, for it brings the redemption closer."	כִּי "גְּדוֹלָה צִדְקָה — שֶׁמְקַרְבֶּת אֶת הַגְּאֻלָּה" (כָּבֹא בְּתָרָא (י', א')
Especially when given through a triple house : a synagogue, a study hall, and a place of good deeds — like the house of my revered father-in-law, the Rebbe, the Nasi of our generation.	וּבִפְרָט בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וּבֵית הַמִּדְרָשׁ וּבֵית מַעֲשִׂים טוֹבִים — בֵּית מִשְׁלָשׁ — שֶׁל כְּבוֹד־קִדְשָׁת מוֹרֵי וְחָמֵי אֲדָמוֹ"ר וְנִשֵּׂא דוֹרֵנוּ
And “ <i>those who dwell in the dust will awaken and sing</i> ”, and he — the Rebbe — and all his household, with their souls in their bodies, among us, together with all the Jewish people from all generations —	וְ"הַקִּיצוּ וְרָנְנוּ שְׁכֵנֵי עָפָר", וְהוּא וְכָל בְּנֵי בֵיתוֹ — נְשָׁמוֹת כְּגוֹף בְּתוֹכָם — יַחַד עִם כָּל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מְכֹל הַדּוֹרוֹת
and they will bring with them to the Holy Land this very synagogue and study hall, and all synagogues and study halls.	וְלוֹקְחִים אִתָּם לְאַרֶץ הַקֹּדֶשׁ — אֶת בֵּית־הַכְּנֶסֶת וּבֵית־הַמִּדְרָשׁ הַזֶּה, וְכָל הַבָּתֵּי כְּנֶסִיּוֹת וּבָתֵּי מִדְרָשׁוֹת

The Rebbe

Sichos Nun Alef

כ"ו ניסן משיחת אור ליום ד' פ'רשת שמ"ני, כ"ו ניסן ה'תשנ"א - ביחידות הפללית להאזרחים שיהיו

From the talk of *Or LeYom Daled*, Parshas Shemini,

26th of Nisan, 5751 (1991),

And again — this is the essence: there will not be any delay , even the blink of an eye, in “ <i>seeing God in Tzion</i> ,” in our youth and elders, in our sons and daughters.	ועוד — והוא העקר: לא עכבן אפלו כהרף עין — "יראה אל אלקים בציון", בנעריו ובזקניו, בבנינו ובבנותינו.
--	--

[NOTE:— Summary

This **sicha** emphasizes that the miracles and wonders of **Yetziyas Mitzrayim** are not confined to the past. Every generation — and indeed, every day — requires the Jew to **see themselves as if they are leaving Egypt today**. This theme is especially relevant in the month of **Nissan**, the "month of miracles," when **Bnei Yisroel were redeemed** and when they are destined to be redeemed again.

The Rebbe explains that we are currently living in a time where **open miracles** are taking place — visible, tangible, and undeniable, much like in the days of Egypt. These miracles are seen clearly even among Jews from distant lands, who — despite years of spiritual disconnection — are now returning to Torah, mitzvos, and Eretz Yisroel, with joy, strength, and purpose.

There is a particular emphasis on how the redemption is already in progress: Jews are physically leaving lands of spiritual and physical oppression and **arriving in the Land of Israel**, and simultaneously ascending spiritually — becoming “learners and doers” of Torah and mitzvos with **hiddur** (beauty and excellence). Even children of those previously disconnected are now becoming Torah-observant.

Furthermore, this miraculous process is accelerated through **acts of tzedakah**, especially when performed in institutions embodying **Beis Knesses, Beis Medrash, and Gemilus Chassadim**, forming a “triple house” — a sanctified foundation reflective of the Rebbe’s leadership.

All of this, the Rebbe says, is leading us imminently toward **the complete and final Geulah**, with the building of the **Beis HaMikdash HaShlishi**, led by the **Nasi HaDor**, resurrected and physically among us, along with the entirety of Klal Yisroel — young and old, from all generations — journeying “*with clouds of heaven*” to **Yerushalayim Ir HaKodesh**.

■ P — Practical Takeaway

1. **Open your eyes:** The Rebbe is urging us to *see* the miracles already happening around us — not to brush them off as coincidence or politics, but to **recognize Hashem's direct hand** in the affairs of the world and in the lives of Jews returning to Torah and mitzvos.
2. **Act like you're already redeemed:** In Nissan, when “all Jews are like tzaddikim,” we rise above ordinary levels of teshuvah. Instead of repentance for sin, we strive for *higher*

The Rebbe

Sichos Nun Alef

כ"ו ניסן משיחת אור ליום ד' פֿרשת שמִיני, כ"ו ניסן ה'תשנ"א - בִּיחידות הפֿלִילית לְהאַוֶּרְחִים שִׁיָּהִיו

From the talk of *Or LeYom Daled*, Parshas Shemini,

26th of Nisan, 5751 (1991),

refinement, for not having served Hashem *even better*. Act accordingly — with joy, with uplifted spirit, and with extra **hiddur** in mitzvah observance.

3. **Give tzedakah** — and give from your own initiative. Tzedakah hastens the Geulah, especially when channeled through **Torah-centered institutions**. Each coin given is a **step closer** to seeing the Third Beis HaMikdash in Yerushalayim.
4. **Spread inspiration**: Just as the returning Jews are becoming beacons for others, so too, we must **inspire and elevate others**. Every Jew can be part of the Geulah — help them see it.
5. **Pray and anticipate actively**: Do not delay, even *as a blink of an eye*. Say to yourself daily: “*Ani maamin*” — *I believe fully that the Geulah can be now*. Live like you mean it.

C — Chassidic Story

A Miracle in Lubavitch: Reb Hillel Paritcher's Dance

In the town of Lubavitch, during the days of the **Tzemach Tzedek**, lived the great chossid **Reb Hillel of Paritch**. Known for his fiery avodah and meticulous mitzvah observance, Reb Hillel once heard a public reading of a newly arrived letter from the Tzemach Tzedek. The Rebbe had written: “*We are approaching the end of the darkness; the Redemption is already beginning to shine.*”

Upon hearing this, **Reb Hillel jumped up in the middle of the beis midrash and began to dance** — alone, tears streaming down his face. The students present were surprised, even confused. But Reb Hillel turned to them and said:

“The Rebbe says the Geulah is shining! How can a Jew stand still when he hears that? How can one remain unmoved?! We must dance like we’ve already left Mitzrayim!”

He continued dancing in fiery ecstasy, shouting “Geulah! Geulah!” — igniting the room with emunah and passion.

In that moment, everyone realized: **to truly believe in the Geulah is to dance now** — not just when it comes. **END NOTE]**